

Predikan Heliga Trefaldighets dag 2024

En i tre och tre i en

Hör Israel! Herren är vår Gud, Herren är en.

Just detta, att det bara finns en Gud och var så viktigt att dessa två meningar är den enda trosbekännelse Israel och det judiska folket har. Det var viktigt i en miljö där det fanns många gudar. Tron på en enda Gud delar judarna med alla världens muslimer. Deras trosbekännelse lyder ju: *Det finns ingen Gud utom Allah, och Mohammed är hans profet.*

Och så är det vi kristna som tror på tre gudar, eller hur?

Ja så uppfattar i alla fall både judar och muslimer vår tro.

Och kanske en hel del av alla sekulariserade svenskar och aktiva ateister.

Men gör vi det? Tror vi på tre gudar?

Låt oss se på vår trosbekännelse; för den innehåller tre artiklar om Fadern, Sonen och Anden. Hur ska man uppfatta den?

Den första trosartikeln att vi tror på Gud Fader Allsmäktig, Himmels och jordens skapare, är väl den som många människor i alla fall delvis kan hålla med om.

Till och med vetenskapsmän kan instämma i att universum och de komplicerade livsformerna på vår planet inte kan ha uppstått spontant. Sannolikheten för det är nära noll. Oavsett hur lång tid evolutionen har haft på sig, så är det näst intill omöjligt att några grundämnen av sig själva skulle bilda levande organismer. Att det finns en Skapare, en levande vilja och upphovsman bakom universum kan många i princip hålla med om. Men

därför till att tro och förlita sig på Skaparen och uppfatta sig som Guds medskapare och förvaltare av Skapelsen, att vårda och förundras över naturen, är steget ganska långt. När 5 Moseboken talar om att inpränta Guds ord, som han ger sitt folk, menas hela Mose lag, som Israel fick till vägledning och ram runt hela livet. I stora drag är den en bra vägledning för ett gott liv och goda relationer i alla tider. Vi lär ju fortfarande konfirmanderna Tio Guds bud, och det är goda regler för livet. De är ett uttryck för vad det betyder att älska Gud av hela sitt hjärta, med hela sin själ och med all sin kraft.

Vi lever alla med ett ansvar för oss själva, varandra och hela Guds skapelse, vare sig vi tror på Gud eller inte. Alla lagar och all etik är ju till för att skydda oss från våld och skada.

Andra trosartikeln är den längsta och i den bekänner vi att vi tror att Jesus är Guds Son, född av en jungfru, korsfäst, döda och begravnen, nederstigen till dödsriket och uppstånden från de döda, och nu sitter på Guds högra sida, och ska återkomma för att döma levande och döda. Hur kommer det sig att vi tror detta; att en människa är Gud?

Petrus predikan på Pingstdagen ger en god del av svaret på den frågan.

Han och de andra tolv apostlarna, liksom många andra människor hade levt tillsammans med Jesus, hört hans undervisning, sett hans under, sett honom dö på korset och mött honom levande och uppstånden från de döda.

Det är de här erfarenheterna som fick dem att tro att Jesus bara inte kunde vara en profet bland de andra profeterna. Han måste vara något mer. Det tog tid för dem att ta in och förstå att han var Guds Son. I evangeliet idag prisar Jesus fadern, himlens och jordens Herre, för att han har dolt detta för de kloka och uppenbarat det för barnen, som han säger ordagrant. För det är inte något som vi kan komma fram till med förståndet, att en människa, Jesus Kristus, kan vara Gud. Men för dem som har öppna, fördomsfria och mottagliga sinnen, som barnen, kan tro och förstå det. För Jesu lärjungar blev det ofrånkomligt, att Jesus inte bara var en vanlig människa, utan Guds Son. I den nicenska trosbekännelsen, som är den äldsta, bekänner vi också att Sonen är född och icke skapad, vilket betyder att Gud har fött sin son, och att han fanns före skapelsen, innan han föddes som människa av Maria.

Sonen är alltså Gud. Betyder det nu att Gud är två gudar? Nej, det betyder att Gud i sig själv är en gemenskap av tre personer, som alla är Gud, och att dessa personer vill och verkar tillsammans med en enda vilja.

Och då kommer vi till tredje trosartikeln där vi bekänner att vi tror på den Helige Ande, en helig och allmänlig kyrka, de heligas samfund, syndernas förlåtelse, de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

Tredje trosartikeln talar alltså om vad Gud gör och verkar genom sin kyrka. Den handlar om Andens tid och vad Anden gör.

Petrus säger i sin pingstpredikan att *Jesus har Guds låtit uppstå, och vi kan alla vittna om det. Gud har upphöjt honom med sin*

högra hand., och sedan han enligt löftet tagit emot den Heliga Anden av Fadern har han nu utgjutit den, som ni här ser och hör.

Han talar alltså om stormvinden, eldstågorna och tungomålstalandet, som de alla såg och hörde på Pingstdagen. Observera att Petrus säger att Jesus tar emot Anden av Fadern och sedan utgjuter den över apostlarna. Gud handlar genom tre olika personer, men det är inte tre gudar, utan olika uppenbarelseformer av samme Gud.

Både Fadern, Skaparen och Sonen kan vi föreställa oss. Skaparen kan vi se spåren av i skapelsens skönhet och Jesus var ju människa som vi.

Men Anden är en osynlig kraft, som ändå både syns och hörs på pingstdagen. I en psalm om Anden sjunger vi ”*Anden ser vi inte, men vi hör hans röst, tala i vårt hjärta ord av ljus och tröst.* ”

Jesus kallar Anden för Hjälparen och Förmanaren, och han säger att Anden ska påminna oss om allt han har sagt och gjort. Och på pingstdagen ger Anden apostlarna kraft och mod att predika om vad Jesus sagt och gjort och vem han är. Vi lever i Andens tid. Det är Anden som väcker tro i oss, som samlar oss kring Jesus, kommer till oss i dopet och nattvarden och försäkrar oss om att Gud kan förlåta allt, och det är Anden som ger liv till Guds kyrka. Utan Anden vore vi dödsdömda och kraftlösa, kyrkan skulle inte ha överlevt utan Anden. Men med Anden har vi en framtid

och ett hopp, om alla dödas uppståndelse och ett evigt liv för
dem som överlämnar sina liv åt Gud.

Amen